

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4898; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1231).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Conrad Koefoed):

Udvalget har holdt et Par Møder og haft Samraad med Finansministeren. Man var i Udvalget enig om, at Loven om Grundstigningsskyld i og for sig snarest muligt bør undergaa en Revision, men man har ment, at i denne Rigsdagssamling er Tidspunktet saa fremrykket, at det er for silde at tage fat paa et Arbejde af saa stor Betydning. Finansministeren har derefter givet Tilsagn om, at der inden 1. Februar 1947 vil blive fremsat et Forslag til Revision af Loven om Grundstigningsskyld.

En af de Ting, som gør, at den nugældende Lov er irrationel, er det Forhold, eller maaske rettere sagt Misforhold, at mange, ja, de fleste Købere, ikke er opmærksomme paa, naar de foretager Køb af en Grund, at der paa denne Grund hviler eller vil komme til at hvile Grundstigningsskyld. Derfor har Finansministeren ogsaa lovet, at der vil blive fremsat en officiel Udtalelse, som henleder Køberes Opmærksomhed paa dette Forhold.

Med disse Resultater af Udvalgsarbejdet indstiller jeg paa det samlede Udvalgs Vegne Lovforslaget til Vedtagelse uden Ændringer.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne understrege enkelte af de Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen. For det første det Tilsagn, der er givet af den højtærede Minister om Fremsættelsen af et Revisionsforslag inden den 1. Februar 1947. Jeg vil gerne understrege det, der netop staar i Betænkningen, at Udvalget er enig „om, at Loven om Grundstigningsskyld snarest bør undergaa en virkelig Revision“, og i Tilslutning dertil sige, at det er mit Haab, at en saadan virkelig Revision altsaa ikke blot indskrænker sig til at fjerne de tekniske Mangler, der er i den nugældende Lovgivning, men at den maa blive Udtryk for en

virkelig rationel Beskatning af de store samfundsskabte Værdier, som ikke mindst under de nuværende Forhold skabes, og som for Tiden gaar i private Lommer.

Dernæst vil jeg gerne i Anledning af Ministerens Tilsagn om, at der vil blive fremsat en officiel Udtalelse, der henleder Købernes Opmærksomhed paa den eventuelle Værdistigningsafgift, der kommer til at paahvile de købte Grunde, sige, at jeg haaber, den højtærede Minister netop vil finde en saadan Form for en Tilkendegivelse over for Offentligheden, at den virker som en virkelig Advarsel over for alle, der staar over for at ville købe Grunde, saa Køberne ved deres Dispositioner kan tage i Betragtning, at der vil blive paalagt de Grunde, de køber, en Afgift af eventuelle Værdistigninger ved Omvurderingerne, og at de bør indregne denne Mulighed, naar de overvejer, hvad de vil betale for en Grund.

Robert Mikkelsen: Mit Parti kan efter Omstændighederne tiltræde, at Revisionen af Loven om Grundstigningsskyld endnu en Gang udsættes. Men jeg vil gerne fremhæve, at det alene sker, fordi den højtærede Finansminister har afgivet de bestemte Tilsagn, som er omtalt i Udvalgets Betænkning.

Loven om Grundstigningsskyld trænger nemlig i høj Grad til at forandres. Meningen med Loven er og har altid været den, at Staten burde inddrage i hvert Fald en Del af den Værdistigning, som skyldes Samfundet og ikke den enkeltes Indsats. Og Meningen har ogsaa altid været, at den, som nød godt af Værdistigningen, skulde betale denne særlige Afgift. Men saaledes er Loven desværre kun i meget ringe Omfang kommet til at virke. Sagen er den, at paa Grund af den særlige Maade, hvorpaa Skyldsætningen sker, konstateres Værdistigningen i de allerfleste Tilfælde først samtidig med eller lige efter, at Grunden er solgt, saaledes at den Ejer, som har faaet den høje Betaling og nydt Fordel af Stigningen, er ude af det hele og har faaet, hvad han skal have, og det i Stedet for bliver Køberen, som i Forvejen har betalt den høje Købesum, der nu yderligere kommer til at betale en Grundværdistigningsafgift af en Stigning, der er sket, før han nogen Sinde kom i Besiddelse af Ejendommen. Man havde haabet, at Køberne, naar de købte en Grund, hvor der var Anledning til at tro, at Prisen laa væsentligt over Ejendomsskylden, saaledes at Grundværdistigningsskyld kunde ventes, vilde kræve, at der skulde tages Hensyn hertil i Købesummen. Men saaledes er det ikke gaaet, endskønt man paa forskellig Maade har forsøgt at henlede Opmærksom-